

ΒΙΒΛΙΟ ΚΡΙΤΙΚΗ

Για το βιβλίο του Μάκη Τσίτα «Έρχεται ο γίγαντας» – γράφει η Τούλα Ρεπαπή

20/06/2022

Μάκης Τσίτας, Έρχεται ο γίγαντας, εικονογράφηση: Νικόλαος Χατζησταμούλος, Μεταίχμιο, Αθήνα 2022.

Μια ολόκληρη πόλη έχει αναστατωθεί. Ένα μουρμουρητό, κυκλοφορεί από στόμα σε στόμα: «Έρχεται, ο γίγαντας. Έρχεται, ο τεράστιος Αγκουγκαράν». Φόβος έχει κυριεύσει τους πάντες! Κινήσεις πανικού εκδηλώνονται απ' όλους. Αγοράζουν ξύλα για να σφραγίσουν πόρτες και παράθυρά, αγοράζουν ακόμη και όπλα για να τον αντιμετωπίσουν αν εισβάλλει στα σπίτια τους, αγοράζουν τρόφιμα και γεμίζουν τις αποθήκες τους για να έχουν φαγητό στο σπιτικό τους, κάνοντας πάμπλουτους όσους πωλούν: ξύλα, όπλα, τρόφιμα... Ταυτόχρονα, οι φήμες θηριεύουν. «Έρχεται, ο γίγαντας. Έρχεται, ο τεράστιος Αγκουγκαράν!», οι εφημερίδες ενημερώνουν τον κόσμο για τον ερχομό του, μεγεθύνοντας και αυτές τον φόβο μικρών και μεγάλων, αλλά και τον πλούτο των επιτηδειών.

Τι έγινε όμως, όταν ο γίγαντας ήρθε στην πόλη και ξάφνιασε τους πάντες; Τι έγινε, όταν όλοι ανακάλυψαν πως ο γίγαντας ήταν ένας νάνος –ο Βρασιδάς– με πολύχρωμα ρούχα και εντυπωσιακό σκουφί, ο οποίος κυκλοφορούσε στηριγμένος πάνω σε μια πανύψηλη μεταλλική κατασκευή;

Κι όμως όλη αυτή η υπόθεση είναι ένα παραμύθι, αλλά και μια πραγματικότητα!

Με τον «πηλό» ενός παραμυθιού, ο Μάκης Τσίτας «πλάθει» τόσο εύστοχα έναν μύθο, για να μιλήσει για τη σύγχρονη πραγματικότητα και μέσα από τον μύθο αυτόν να δώσει την ευκαιρία στους γονείς να μιλήσουν στα παιδιά τους για τη λανθασμένη ενημέρωση, η οποία διασπείρει/ενσπείρει εσκεμμένα τον φόβο θυματοποιώντας τους ανυποψίαστους/απλούς πολίτες, μετατρέποντάς τους σε έρμαιο επιτήδειων κερδοσκόπων οι οποίοι, από πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι, εις βάρος τους. Αυτός είναι ο σκοπός τους. Το δικό τους κέρδος, που μόνο η διασπορά του φόβου μπορεί να τους το δώσει.

Την ίδια στιγμή, μέσα από το παραμύθι του, *Έρχεται ο γίγαντας*, ο συγγραφέας δίνει την ευκαιρία –τα πατήματα– στους γονείς με την ιστορία του Αγκουγκαράν, να μιλήσουν στα παιδιά τους για την ψυχραιμία και την έρευνα που πρέπει γενικότερα να κάνουν στη ζωή τους για κάθε τι, το οποίο μπορεί να επηρεάσει την ελευθερία και την ασφάλειά τους. Με αποτέλεσμα, με την ψυχραιμία και την έρευνα –όντες γνώστες πια– από την αντικειμενικότητα που θα τους δώσει, να μπορούν πάντα, χωρίς κανέναν φόβο, να εξουσιάζουν οι ίδιοι τις αποφάσεις των θέσεών τους, των αντιδράσεών τους και γενικότερα της ζωής τους.

Στη λογοτεχνία των ενηλίκων, πολλές φορές μια γραφή έχει χαρακτηριστεί / διαχωριστεί σε «γυναικεία» ή «ανδρική». Το ίδιο θα μπορούσα να πω και για την παιδική λογοτεχνία, έχοντας εντοπίσει πολλές φορές στα «παραμύθια» του Μάκη Τσίτα, μια τάση πατρικής προστασίας του συγγραφέα, –που τον εμπνέει– προς τους μικρούς του αναγνώστες. Εντοπίζει τους κινδύνους που υπάρχουν γύρω και, ενώ τους προβάλλει με παραμυθένιο τρόπο –εδώ είναι το ταλέντο του–, ξεκάθαρα αφήνει να φαίνεται το πόσο μακριά από το «παραμυθένιο» τώρα, είναι. Και με τον τρόπο αυτόν, του δίνεται η ευκαιρία να τους μιλήσει για τους κινδύνους, την ασφάλεια, την αντικειμενικότητα και την ελευθερία που μπορεί, μόνο χωρίς τον φόβο να έχει ο καθένας.

Έτσι, στα παραμύθια του, είτε τους μιλά για τον άγνωστο στο πάρκο είτε τους μιλά για τον γίγαντα τον Αγκουγκαράν, ένα τους λέει: η σωστή αντίληψη/γνώση του τι ακριβώς συμβαίνει γύρω μας και η ψυχραιμία, μάς επιτρέπουν να αναγνωρίζουμε και να εντοπίζουμε τον κίνδυνο, αν υπάρχει, και να ενεργούμε ανάλογα.

Ο Μάκης Τσίτας, για μια ακόμη φορά, μας εντυπωσιάζει με το συγγραφικό του ταλέντο. Παίρνει μια πραγματικότητα, τη διασπορά μιας αμφίβολης φήμης, η οποία μπορεί να αλλοιώσει τη συμπεριφορά και τη ζωή μας και «στήνει ένα παραμύθι» όχι μόνο για μικρούς, αλλά και για μεγάλους, λέγοντας κάτι πολύ σημαντικό, προς όλους: Ψυχραιμία και μακριά από τον φόβο, διότι και τα δυο εξαφανίζουν τη λογική!

Την «παραμυθένια αφήγηση» ζωντανεύει στις σελίδες του βιβλίου και η αφήγηση των εικόνων, με τα εμπνευσμένα σκίτσα του Νικόλα Χατζησταμούλου. Με χρώματα χαρούμενα ή σκοτεινά, σώματα και βλέμματα γεμάτα βιάση, απορία, φόβο, χαρά και ανακούφιση, καταφέρνει και μεταφέρει τα συναισθήματα των πρωταγωνιστών, συντονισμένος απόλυτα με τη σκέψη και την έμπνευση του συγγραφέα, Μάκη Τσίτα. Μοιάζει το *Έρχεται ο Γίγαντας* να είναι αποτέλεσμα μιας ταιριαστής, γόνιμης και εμπνευσμένης συνεργασίας και των δύο.

[Πρώτη δημοσίευση στο ηλεκτρονικό *Φρέαρ*. Εικαστικό: Robert Vickrey. Δείτε τα περιεχόμενα του έκτου ηλεκτρονικού μας τεύχους [εδώ](#).]

